

[Nathalie Lind.]

og organisationstvangen og organisationsmonopolet ikke fremkalder nogen væsentlige retlige problemer.

Min taletid er ved at udløbe, men jeg må have lov at beklage yderligere — det er en mindre ting, men det viser måske et og andet om, at venstres tanker om, at disse ting skulle i retsudvalget, ikke var helt forkerte. — at ministeren i sin tale i formiddags citerer vores lovforslag forkert, siger, at vi har anført, at eksklusivt aftaler er forbudt. Det er ikke rigtigt, der står i bemærkningerne til vores lovforslag, at vi finder, de er retsstridige og utilbørlige, og dette er noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg vil grumme nødig misforstås af fru Nathalie Lind, og derfor må jeg sige, at det jo ikke var Vinding Kruses retlige betragtninger, fru Nathalie Lind citerede her fra denne talerstol. Det var hans de lege ferenda-betragtninger, altså hans politiske målsætning, og det kan godt begrunde, at man spørger, om fru Nathalie Lind så også tillutter sig de de lege ferenda-betragtninger, altså målsætningsbetragtninger, som Vinding Kruse på et senere tidspunkt har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Nathalie Lind (V):

Jeg forstår stadig ikke den problemstilling, hr. Hjortnæs kommer med. Der er ikke tale om, at det er hr. Vinding Kruses politiske betragtninger. Det, jeg (*Afbrydelse*), jeg ønsker at få lov at fremføre mine synspunkter, fordi jeg mener, at dette er meget alvorligt. Jeg tror ikke, der er et menneske, der skriver en afhandling, som ikke inderst inde har politiske betragtninger, men jeg mener, at der her er tale om en afhandling, der er godkendt af det juridiske fakultet, altså er blevet bedømt på sin objektive værdi, og i denne bedømmelse er indgået de synspunkter, jeg citerede her i dag.

Glistrup (FP):

I denne debat, der jo stort set er forløbet efter de forventede retningslinjer, lykkedes det da omsider her i anden omgang de to

socialdemokratiske ordførere at sige noget, der var aldeles overraskende. Hr. Hjortnæs, der nu i mere end 9 måneder har siddet i folketinget sammen med fremskridtspartiet, er åbenbart ikke nået til fuldbyrdelsen inden for de 9 måneder, men tror at kunne sige, at fremskridtspartiet skulle være et VK-parti, et Vinding Kruse-parti. Det er en så eventyrlig misforståelse af fremskridtspartiet, at man ikke skulle have troet, at hr. Hjortnæs havde haft sanser at sanse med i den tid, han har været herinde, når han kan sige det. Vinding Kruses opfattelser ligger fremskridtspartiets ideologi særdeles fjernt på så at sige alle områder.

Hr. Otto Mørch var jo ikke mere i nærheden af sagens realiteter i sine bemærkninger om fremskridtspartiets ideologi. Han skildrede — og med rette — hvordan Stauning, Bramsnæs og Steincke byggede på småkårsfolk, men så lod han skinne igennem, at det stadig skulle være gældende om det parti, der bærer socialdemokratiets navn, det parti, der har brandskattet småkårsfolk, det parti, der har indrettet et samfund, hvor det er de akademiske embedsmænd, der sættes i højsædet, og som der skal diskes op for på alle leder og kanter, det parti, som kalder sig et socialdemokrati, men intet har at gøre med Staunings bevægelse, og som mener, at det skal være paragraffryttere og lignende jonglører, der skal klare sig, og ikke småkårsfolk. Hr. Otto Mørch ville mene, at der skulle være en forbindelse imellem det parti, der bærer socialdemokratiets navn i dag, og det parti, som Stauning stod i spidsen for. Det var virkelig noget, der ikke bare var overraskende, men forargeligt.

Første omgang forløb jo, som jeg sagde, mere efter de forventede retningslinjer, og her synes jeg nok, der er grund til at hæfte sig ved, som det er fremgået af indlæggene, at der er forskellige opfattelser med hensyn til, hvordan disse sager videre skal udvalgsbehandles her i folketinget. Det ville da være rart, hvis vi kunne benytte en del af taletiden i anden omgang til at tale os til rette om en fornuftig fremgangsmåde, hvad det angår. Når man skal løse det spørgsmål under den nuværende forretningsorden, som jo er meget ufuldkommen og slet ikke har taget sigte på og højde for, at man får et folketing med 10 partier, så synes jeg, vi så afgjort skal give prioritet til det, der